

Czwartek, 11 marca 2010 r.

9. zwraca uwagę na współpracę rządu meksykańskiego we wspieraniu skutecznego systemu wielostronnego i korzystaniu z potencjału ONZ w celu zachowania i utrwalenia pokoju oraz zapewnienia poszanowania praw człowieka, by w międzynarodowych ramach prawnych można było zajmować się równocześnie zagrożeniami dla pokoju i bezpieczeństwa, np. handlem narkotykami i bronią, zorganizowaną przestępczością, terroryzmem i handlem ludźmi, zgodnie z deklaracją z Limy;
10. nalega, by partnerstwo strategiczne postrzegano jako okazję do debaty nad sposobami zwiększenia skuteczności działania klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji we wszystkich porozumieniach zawartych przez obie strony, a także do oceny jej przestrzegania, w tym rozwijania jej pozytywnego wymiaru, z uwzględnieniem faktu, że prawa człowieka i demokracja to wartości fundamentalne;
11. uważa, że integracja społeczna młodych ludzi to jeden z elementów niezbędnych, by znaleźli oni swoje miejsce w systemie demokratycznym; jest zdania, że ich frustracje to jedna z najpoważniejszych przyczyn przemocy i że w związku z tym należy zintensyfikować współpracę z UE w zakresie spójności społecznej; zwraca się również do władz Meksyku o przeznaczenie niezbędnych zasobów na pomoc młodym ludziom w znalezieniu swojego miejsca w społeczeństwie oraz o przyjęcie programów zapobiegania narkomanii, readaptacji i reintegracji społecznej narkomanów;
12. apeluje do Komisji Europejskiej i do rządu Meksyku, by w przeglądzie średniookresowym (2007-2013) instrumentu współpracy na rzecz rozwoju za obszary priorytetowe w rozdziale I („spójność społeczna”) uznały bezpieczeństwo oraz umacnianie dobrych rządów i instytucji;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, państwom członkowskim, sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich (OPA), Zgromadzeniu Parlamentarnemu EuroLat oraz prezydentowi i Kongresowi Meksykańskich Stanów Zjednoczonych.

Korea Południowa - legalizacja kary śmierci

P7_TA(2010)0068

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie uznania za legalną kary śmierci w Republice Korei

(2010/C 349 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci i konieczności niezwłocznego wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie w tych państwach, w których kara śmierci jest wciąż stosowana,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci (sprawozdanie Trzeciego Komitetu (A/62/439/Add.2)),
 - uwzględniając uaktualnioną i zmienioną wersję wytycznych UE w sprawie kary śmierci przyjętych przez Radę w dniu 3 czerwca 1998 r.,
 - uwzględniając końcowe oświadczenie przyjęte na zakończenie IV Światowego Kongresu przeciwko Karze Śmierci, który odbył się w Genewie w dniach 24-26 lutego 2010 r., wzywające do zniesienia kary śmierci na całym świecie,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska z dużym zaangażowaniem zajmuje się kwestią zniesienia kary śmierci i dąży do powszechnego uznania tej zasady,

Czwartek, 11 marca 2010 r.

- B. mając na uwadze, że w dniu 25 lutego 2010 r. Trybunał Konstytucyjny Republiki Korei orzekł większością pięciu do czterech głosów, że kara śmierci jest zgodna z konstytucją, a także mając na uwadze, że sędziowie podkreślili jednak, iż kwestia utrzymania bądź zniesienia kary śmierci powinna zostać przedyskutowana przez Zgromadzenie Narodowe, a nie w ramach procesu konstytucyjnego,
- C. mając na uwadze, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony w następstwie głosowania pięcioma głosami za przy czterech głosach przeciw, natomiast w roku 1996 wyrok przyjęto siedmioma głosami za przy dwóch głosach przeciw,
- D. mając na uwadze, że decyzja Trybunału Konstytucyjnego zapadła w następstwie petycji 72-letniego obywatela Korei oskarżonego o zabicie czterech turystów w 2007 r., który utrzymywał, że kara śmierci narusza jego gwarantowaną konstytucyjnie godność,
- E. mając na uwadze, że w Republice Korei odnotowano ponad 55 potwierdzonych przypadków więźniów skazanych na karę śmierci,
- F. mając na uwadze, że ostatnia egzekucja w Republice Korei miała miejsce w grudniu 1997 r.; mając na uwadze, że w okresie sprawowania urzędu przez prezydenta Kim De Dzunga, który sam został skazany na karę śmierci w 1980 r., a następnie ułaskawiony, zaprzestano stosowania kary śmierci i przez 13 lat Republika Korei należała do grupy krajów, które w praktyce nie wykonują kary śmierci,
- G. mając na uwadze, że w 2006 r. Krajowa Komisja Praw Człowieka zaproponowała projekt ustawy dotyczącej zniesienia kary śmierci,
- H. mając na uwadze, że dnia 18 grudnia 2007 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło zdecydowaną większością głosów rezolucję wzywającą kraje, które stosują karę śmierci, do „wprowadzenia moratorium na egzekucje celem zniesienia kary śmierci”, a jej treść potwierdzono w drugiej rezolucji przyjętej dnia 18 grudnia 2008 r.,
1. uznaje fakt, że od 1998 r. Republika Korei nie wykonała żadnej egzekucji, co czyni ją de facto krajem niestosującym kary śmierci w praktyce; z zadowoleniem przyjmuje poprawę w dziedzinie ochrony i propagowania praw człowieka w tym kraju;
 2. jest głęboko rozczarowany decyzją Trybunału Konstytucyjnego Republiki Korei o utrzymaniu kary śmierci, jednak zauważa, że wyrok został przyjęty nieznaczną większością głosów w porównaniu z głosowaniem z 1996 r. (7 głosów za, 2 przeciw);
 3. wyraża poparcie dla organizacji walczących o zniesienie kary śmierci w Republice Korei;
 4. powtórnie wyraża ogólny sprzeciw wobec kary śmierci, która jest niezgodna ze współczesnym systemem sądownictwa karnego, i mimo rozpowszechnionego przekonania opinii publicznej nie prowadzi do spadku przestępczości;
 5. zachęca Republikę Korei do wprowadzenia prawnie wiążącego moratorium na wszystkie egzekucje do czasu przyjęcia przez parlament ustawy znoszącej karę śmierci;
 6. wzywa rząd Republiki Korei do poparcia rezolucji ONZ w sprawie zniesienia kary śmierci oraz do przyjęcia decyzji o udzieleniu poparcia rezolucji, która ma zostać przedłożona na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, lub o głosowaniu za jej przyjęciem;
 7. zauważa z satysfakcją, że zdecydowana większość krajów na świecie, stanowiąca ponad dwie trzecie społeczności międzynarodowej, zniosła już całkowicie karę śmierci de iure lub wprowadziła de facto moratorium na jej wykonywanie;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, rządowi Republiki Korei oraz koreańskiej Krajowej Komisji Praw Człowieka.